

Γένεσις
κεφ. 1-2

Ἡ δημιουργία τοῦ κόσμου καί τοῦ ἀνθρώπου

Τί ὑπῆρχε πρὶν γίνει ὁ κόσμος καί πῶς δημιουργηθήκαμε; Εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ ἐρωτήματα πού κινεῖ τήν περιέργεια ὅλων τῶν ἀνθρώπων σέ κάθε ἐποχή. Ἀπό τήν ἀρχαιότητα μέχρι σήμερα διατυπώθηκαν **διάφορες θεωρίες** γιά τή δημιουργία τοῦ κόσμου.

Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες γιά καιρό πίστευαν ὅτι ὁ οὐρανός καί ἡ γῆ παντρεύτηκαν καί γέννησαν ὅλο τόν κόσμο. Οἱ Ἰῶνες φυσικοὶ φιλόσοφοι, τόν 6^ο-5^ο αἰ. π.Χ., ἔψαξαν νά βροῦν ἀλλοῦ τήν ἀρχή τοῦ κόσμου: ὁ Θαλῆς στό νερό, ὁ Ἀναξίμενης στόν ἀέρα, ὁ Ἡράκλειτος στή φωτιά, ὁ Ἀναξίμανδρος στό ἄπειρο.

Ἀπό τίς νεώτερες θεωρίες πιό γνωστή εἶναι ἡ θεωρία «τῆς μεγάλης ἔκρηξης» (1927). Σύμφωνα μ' αὐτήν, τό σύμπαν ἦταν στήν ἀρχή μία ὑπερσυμπυκνωμένη μάζα. Ἐγινε ὅμως μία μεγάλη ἔκρηξη καί τά ὑλικά τῆς μάζας ἐκτοξεύτηκαν στό κενό. Ἔτσι σχηματίστηκε τό ἀστρικό σύμπαν μέ τούς γαλαξίες. Τόν Ὀκτώβριο τοῦ 2008 στήν Ἑλβετία, σ' ἓνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα κέντρα πυρηνικῶν ἐρευνῶν τοῦ κόσμου, στό CERN, ἄρχισε ἓνα ὑπερβολικά δαπανηρό πείραμα, μέ τό ὁποῖο προσπαθοῦν οἱ ἐρευνητές νά δημιουργήσουν μέσα σ' ἓναν ἀντιδραστήρα μήκους 27χλμ., σέ βάθος 100μ. κάτω ἀπό τή γῆ, τίς συνθῆκες πού ὑπῆρχαν κατά τή δημιουργία τοῦ σύμπαντος μετά τήν περιβόητη «μεγάλη ἔκρηξη». Στόχος τοῦ πειράματος εἶναι νά ἐντοπίσουν τήν ἀρχή τῆς ὕλης.

Ἐντούτοις, ὅσο κι ἂν παλεύει ὁ ἄνθρωπος νά βρεῖ τήν ἀρχή τῆς δημιουργίας, μένει πάντοτε μπροστά σ' ἓνα ἄλυτο αἴνιγμα. Οἱ διάφορες θεωρίες πού διατυπώνονται κατά καιρούς δέν εἶναι παρά ὑποθέσεις, πού ἢ μία ἀναιρεῖ τήν ἄλλη.

Γιά τή δημιουργία τοῦ κόσμου καί τοῦ ἀνθρώπου μᾶς μιλά καί ἡ **Ἁγία Γραφή**. Γνωρίζετε **τί μᾶς ἀποκαλύπτει;**

Α. Στό πρῶτο βιβλίο της, πού ὀνομάζεται **Γένεσις** (=δημιουργία) διαβάζουμε: **Ὁ Θεός δημιούργησε τόν κόσμον**. Αὐτό ὁμολογοῦμε καί οἱ χριστιανοί στό Σύμβολο τῆς πίστες μας: «Πιστεῶ εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, **ποιητὴν (=δημιουργό) οὐρανοῦ καί γῆς**, ὁρατῶν τε πάντων καί ἀορατῶν».

Ἀκούγεται, βέβαια, συχνά ὁ ἀντίλογος, ἡ ἀποψη πώς ὁ κόσμος ἔγινε στήν τύχη. Μιά μικρή ἔρευνα ὅμως στό σύμπαν καί στόν ἀνθρώπινο ὀργανισμό ἀρκεῖ γιά νά φανεῖ ποιά εἶναι ἡ ἀλήθεια (βλ. ὑλικό γιά ἀνάρτηση στό CD).

α. Μύρια ἀστέρια μοιάζουν καρφιτωμένα στό στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ. Οἱ ἐπιστήμονες, ὥστόσο, παρατηροῦν στόν οὐρανό μιά συνεχῆ κίνηση μέ ἰλιγγιώδεις ταχύτητες. **Ποιός εἶναι ἐκεῖ ὁ τροχονόμος**, στόν ὁποῖο ὅλα ἀπόλυτα πειθαρχοῦν καί δέν συγκρούονται μεταξύ τους; Πῶς ὑπάρχει τόση τάξη καί ἀκρίβεια στίς κινήσεις;

β. Ἡ ἀτμόσφαιρα ἀποτελεῖται ἀπό 21 μέρη ὀξυγόνου καί 79 μέρη ἀζώτου. Πῶς συμβαίνει νά μὴν ἐξαντλεῖται ποτέ ὁ καθαρὸς ἀέρας, μολονότι κάθε ζωντανὸς ὀργανισμὸς ἀδιάκοπα τὸν ἀπορροφᾷ καί τὸν μολύνει; Δισεκατομμύρια μικροσκοπικά ἐργοστάσια, πάνω σὰ δένδρα καί στούς θάμνους, παίρνουν ἀπὸ τήν ἀτμόσφαιρα τό διοξειδίο τοῦ ἀνθρακα, τό ἀποσυνθέτουν, κρατοῦν τὸν ἀνθρακα γιά τίς δικές τους ἀνάγκες καί ἐλευθερώνουν ὀξυγόνο. **Ποιὸς δίδαξε τὰ φύλλα νά κάνουν τή χημικὴ αὐτὴ ἐργασία**, τὴν τόσο περίπλοκη καί τόσο ἀναγκαία γιά μᾶς;

γ. Καθὼς ἡ γῆ κινεῖται μέ ἰλιγγιώδη ταχύτητα μέσα στό ἄπειρο κενό, θά φοβόμασταν μήπως κάποια στιγμή ξεφύγει ὁ ἀέρας στό

κενό. Ἀλλά... **Κάποιος** **προνόησε ν' ἄσκει ἡ γῆ μία δύναμη, μία ἔλξη** (νόμος βαρύτητας). Ἐτσι δέν ὑπάρχει περίπτωση οὔτε ἐμεῖς νά κυλιστοῦμε στήν ἄβυσσο τοῦ χάους οὔτε καί ἡ ἀτμόσφαιρα νά ἀποσπασεῖ καί νά ἀποχωριστεῖ ἀπό τή γῆ.

δ. Γνωρίζετε ποιά εἶναι ἡ τελειότερη φωτογραφική μηχανή; Αὐτόματα βγάζει συνεχῶς ἀτέλειωτες ἔγχρωμες κινητές φωτογραφίες! **Ἀσυναγώνιστη φωτογραφική μηχανή μέσ στους αἰῶνες εἶναι τό μάτι.** Χιλιάδες μικρά νεῦρα ρυθμίζουν ἑκατοντάδες κινήσεις μέ καταπληκτικά ἀποτελέσματα! Ὅλες αὐτές γίνονται τυχαῖα καί συμπτωματικά;

ε. Ἡ **καρδιά μας**, μικρή σάν γροθιά, ἐργάζεται ἀκατάπαυστα σάν ἀντλία γιά νά κυκλοφορεῖ τό αἷμα σέ ὅλο τόν ὀργανισμό. Εἶναι δυνατόν ὁ κάθε χτύπος της νά εἶναι τυχαῖος;

✓ Εἶναι **παράλογο**, παιδιά, νά παραδεχτοῦμε ὅτι ὅλος ὁ θαυμαστός κόσμος καί ὁ καταπληκτικός ἀνθρώπινος ὀργανισμός ἐγιναν στήν τύχη. Ἄν εἶναι ἀνόητο νά ὑποστηρίζουμε γιά ὁποιοδήποτε κατασκεύασμα ὅτι ξεφύτρωσε ξαφνικά μόνο του (βλ. Ἐβ 3,4), δέν εἶναι ἀφροσύνη νά δεχτοῦμε κάτι τέτοιο γιά ὅ,τι τελειότερο ὑπάρχει γύρω μας;

✓ Ἐπιπλέον, πῶς νά χαρακτηρίσουμε **τυχαῖο** κάτι πού ἐπαναλαμβάνεται μέ τόν ἴδιο τρόπο ἐπί αἰῶνες; Θά διαμαρτυρηθοῦν τά ἄστρα καί ἡ καρδιά μας, ἂν χαρακτηρίσουμε τήν κίνησή τους τυχαία!

Ἀπό τό ἀχανές σύμπαν μέ τούς γαλαξίες καί τούς ἀστερισμούς του μέχρι τό ἐλάχιστο κύτταρο τοῦ ὀργανισμοῦ μας, **ὅλη ἡ πλάση δίνει κραυγαλέα τή μαρτυρία της: Ὑπάρχει Θεός δημιουργός!**

Β. Μιά δεύτερη ἐνδιαφέρουσα πληροφορία πού μᾶς δίνει ἡ Ἁγία Γραφή εἶναι ὅτι ἡ **δημιουργία ὁλοκληρώθηκε μέσα σέ ἕξι μέρες.**

Οί ἑξι αὐτές μέρες δέν ἦταν ἑξι εἰκοσιτετράωρα. Σύμφωνα μέ τήν ἀγιογραφική διήγηση, ὁ ἥλιος δημιουργήθηκε τήν τέταρτη μέρα. Ἐπομένως, τουλάχιστον οἱ τρεῖς πρῶτες μέρες τῆς δημιουργίας ἦταν ἀδύνατο νά ὀριοστοῦν μέ βάση τήν ἀνατολή καί τή δύση τοῦ ἡλίου. Ἡ λέξη «**ἡμέρα**», στό πρῶτο κεφάλαιο τῆς Γενέσεως, σημαίνει μιὰ **χρονική περίοδο** πού μπορεῖ νά περιλαμβάνει δισεκατομμύρια χρόνια ἢ -δέν θά ἦταν κι αὐτό ἀδύνατο στόν Θεό- λίγες μόνο στιγμές.

Γ. Ξεκάθαρα, ἐπίσης, φαίνεται στήν Ἀγία Γραφή ὅτι ἡ **δημιουργία ἔγινε βαθμιαία**, δέν ἐμφανίστηκαν ταυτόχρονα ὅλα τά δημιουργήματα. *(Παρουσιάζοντας στή συνέχεια τίς ἑξι μέρες τῆς δημιουργίας δείχνουμε τό «βιβλίό» ἢ τό video, βλ. CD μέ ὑλικό).*

- **Τήν πρώτη ἡμέρα** δημιουργήθηκε ὁ οὐρανός, δηλαδή ὁλος ὁ χῶρος τοῦ σύμπαντος, καί ἡ γῆ, πού δέν εἶχε ἀκόμη τήν ὀριστική της μορφή ἀλλά τή σκέπαζαν παγωμένα νερά. Παντοῦ ἀπλωνόταν ἀπόλυτο σκοτάδι, μέχρι τή στιγμή πού ὁ Θεός εἶπε: Νά γίνει φῶς! Καί ἔγινε φῶς.
- **Τή δεύτερη ἡμέρα** ἔγινε αὐτό πού ὀνομάζουμε «στερέωμα», ὁ οὐράνιος θόλος.
- **Τήν τρίτη ἡμέρα** ἀποτραβήχθηκαν τά νερά, σχηματίσθηκαν οἱ θάλασσες καί φάνηκε ἡ στεριά, ὅπου βλάστησαν φυτά καί δέντρα καρποφόρα.
- **Τήν τέταρτη ἡμέρα** ἔγιναν ὁ ἥλιος, ἡ σελήνη καί ὅλα τά ἄστρα, δηλαδή τά οὐράνια σώματα.
- **Τήν πέμπτη ἡμέρα** βγῆκαν ἀπό τά νερά τῶν θαλασσῶν τά ψάρια καί ὅλα τά ζῶα τῆς θάλασσας, καθώς ἐπίσης καί ὅλα τά εἶδη τῶν πτηνῶν.
- **Τήν ἕκτη ἡμέρα** δημιουργήθηκαν ὅλα τά ζῶα τῆς ξηρᾶς καί ὁ ἄνθρωπος, τό ἀσύγκριτα τελειότερο ἀπό ὅλα τά δημιουργήματα.

Δ. Όλα τὰ εἶδη τῶν φυτῶν καί ὅλα τὰ εἶδη τῶν ζώων, ἐπισημαίνει ἡ Ἁγία Γραφή, εἶχαν **τό καθένα τό σπέρμα του**, γιά νά μπορούν στή συνέχεια νά πολλαπλασιάζονται. Πραγματικά, αἰῶνες τώρα ἀπό τή μηλιά π.χ. βγαίνει σπόρος μηλιάς καί ἀπό τόν σπόρο τῆς μηλιάς βγαίνει πάντοτε μηλιά.

Ε. Τέλος, εἰδικά γιά τή **δημιουργία τοῦ ἀνθρώπου** ἡ Ἁγία Γραφή ἐπιγραμματικά ἀποκαλύπτει:

α) Ὁ Θεός δημιούργησε τόν ἄνθρωπο μέ **ἰδιαίτερη φροντίδα**, ὄχι ἀπλῶς μ' ἓναν του λόγο ὅπως ὅλα τὰ ἄλλα δημιουργήματα.

β) Ἐπλάσε τό σῶμα του **ἀπό χῶμα** -καί χῶμα γίνεται τό σῶμα μετὰ τόν θάνατο- καί τοῦ ἔδωσε πνοή ζωῆς.

γ) Τόν ἔπλάσε **«κατ' εἰκόνα»** Του, δηλαδή μέ ξεχωριστές ἱκανότητες. Πραγματικά, ἀπ' ὅλα τὰ πλάσματα μόνον ὁ ἄνθρωπος διαθέτει **νοῦ, λόγο, ἐλευθερία θέλησης (αὐτεξούσιο)**. Μέσα στόν κόσμο εἶναι ἓνας μικρός θεός, κυριαρχεῖ καί δημιουργεῖ πολιτισμό.

δ) Τόν ἔπλάσε **«καθ' ὁμοίωσίν»** Του, δηλαδή μέ τή δυνατότητα νά Τοῦ μοιάσει. Ἄκακα καί ἀθῶα ζωάκια ὑπάρχουν, ἀλλά εἶναι ἔτσι ἀπό τή φύση τους καί κινοῦνται ἐνστικτωδῶς. Μόνο οἱ ἄνθρωποι μπορούν μέ τή θέλησή τους νά μοιάσουν στόν ἅγιο Θεό καί νά γίνουν ἅγιοι. Κι ἔχουμε, πράγματι, πολλά παραδείγματα ἀνθρώπων πού προσπάθησαν καί μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ ἔφτασαν σέ ὕψη ἀγάπης καί ἀρετῆς! Εἶναι γεγονός βέβαια πῶς κάποιοι, ἀντί νά μοιάσουν στόν Θεό, δυστυχῶς καταντοῦν νά μοιάζουν στά ζῶα καί γίνονται αἰμοβόροι σάν τούς λύκους, πονηροί σάν τίς ἀλεπούδες... Εἶναι ἐλεύθερος ὁ κάθε ἄνθρωπος νά κάνει τίς ἐπιλογές του.

ε) Ὁ Θεός **ἔπλάσε πρῶτα τόν ἄνδρα κι ἔπειτα ἀπό τήν πλευρά τοῦ ἀνδρα ἔπλάσε τή γυναῖκα**. Ἀπό τήν ἀρχή δημιούργησε ξέχωρα τὰ δύο φύλα μέ ἰδιαίτερα χαρακτηριστικά στό καθένα, ὥστε νά ἀλληλοσυμπληρώνονται καί νά ἀλληλοβοηθοῦνται.

Αυτές τίς λίγες αλλά πολύ σημαντικές πληροφορίες μᾶς δίνει ἡ Ἁγία Γραφή γιά τή δημιουργία. Κι εἶναι ἰδιαίτερα ἐνδιαφέρον ὅτι σέ μιᾶ ἐποχῇ πού οἱ ἄνθρωποι πίστευαν ἀκόμη σέ μύθους -**τό βιβλίο τῆς Γενέσεως γράφτηκε τό 1.500 π.Χ.**- δέν μᾶς διηγεῖται **τίποτε παραμυθένιο**. Μέ ἀπλή γλῶσσα, βέβαια, μᾶς ἀποκαλύπτει ὀρισμένα βασικά στοιχεῖα, τά ὁποῖα -προσέξτε!- δέν ἦρθαν ποτέ σέ σύγκρουση μέ κεῖνα πού ἡ Ἐπιστήμη -ὄχι οἱ διάφορες θεωρίες- μπόρεσε νά ἐξιχνιάσει σχετικά μέ τή δημιουργία τοῦ κόσμου.

Κατά καιροῦς πολὺς λόγος γίνεται γιά τή **θεωρία τῆς ἐξέλιξης**, τήν ὁποία διατύπωσε ὁ ἄγγλος φυσιοδίφης Κάρολος Δαρβῖνος (1809-1882). Ὑποστήριξε ὅτι κάποιοι ζωντανοὶ ὀργανισμοὶ προῆλθαν ἀπό ἄλλους, καί ὁ ἄνθρωπος πιθανόν ἀπό τόν πίθηκο. Ἡ Ἁγία Γραφή δέν ἀποκλείει κάποια ἐξέλιξη τοῦ ἀνθρώπινου σώματος. Δέν δέχεται ὅμως ὅτι ὁ ἄνθρωπος προῆλθε ἀπό ἄλλον ζωντανό ὀργανισμό. **Αὐτό οὔτε ἐπιστημονικά εἶναι ἀποδεκτό, διότι δέν ἔχει ἀνακαλυφθεῖ ἐνδιάμεσος κρίκος** μεταξύ ἀνθρώπου καί τοῦ «προγόνου» του. Μόνο σέ **φανταστικά σκίτσα** ἔχουν δημοσιευθεῖ **πιθηκάνθρωποι**. Οἱ σκελετοὶ πού ἔχουν βρεθεῖ, τοῦ Νεάντερταλ κλπ., ἔχει ἀποδειχθεῖ ὅτι ἀνήκουν σέ ἀνθρώπους. Ἐξάλλου, ἂν ὁ ἄνθρωπος ἦταν στήν ἀρχή πίθηκος, πῶς ἐξηγεῖται ὅτι ἀκόμη ὑπάρχουν πίθηκοι; **Γιατί δέν λειτουργεῖ καί σήμερα ὁ νόμος τῆς ἐξέλιξης;** Καί πῶς ἐξηγεῖται ἓνα ζῶο, ὅπως ὁ πίθηκος, πού κινεῖται μόνο μέ τά ἔνστικτά του, ν' ἀποκτᾷ λογική, γλῶσσα καί τή δυνατότητα νά παράγει πολιτισμό; Ἡ θεωρία τῆς ἐξέλιξης δέν μπορεῖ νά ἀπαντήσῃ σ' ὅλα αὐτά τά ἐρωτήματα. Γιά τόν λόγο αὐτό ὄχι μόνο ἀπό τήν Ἐκκλησία, ἀλλά καί ἀπό τούς ἐπιστήμονες πού ἀσχολήθηκαν σοβαρά μ' αὐτό τό θέμα ἔχει ἀπορριφθεῖ.

(Προτεινόμενο τραγούδι: «Πρός τόν Δημιουργό» ἀπό τή συλλογή *χριστιανικῶν τραγουδιῶν* «Πνευματικές Ὠδές Α΄», ἐκδ. «Χριστιανική Ἑλπίς» ⁹2007, σ. 18, βλ. CD μέ ὑλικό. Θά μπορούσε νά γίνει κι ἓνας διαγωνισμός ποίησης μέ θέμα τή δημιουργία).

ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Ύλικό για ανάρτηση.
2. Βιβλίο με τίς ἑξι μέρες τῆς δημιουργίας.
3. Video με τίς ἑξι μέρες τῆς δημιουργίας.
4. Τραγούδι σέ ἀρχεῖο κειμένου.
5. Παιχνίδι.